



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 11 lutego 2013 r.

DESIWM/DEC-125/8372/13

Dotyczy sprawy: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanego dalej kpa, oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez N. Sp. z o.o., zwaną dalej Wnioskodawcą lub Spółką, danych osobowych do odbiorców należących do grupy kapitałowej N., zwanej dalej Grupą N., względem których zastosowanie mają wiążące reguły korporacyjne, zwane dalej WRK, które zostały przygotowane zgodnie z właściwymi dokumentami Grupy Roboczej ds. ochrony danych (Grupy Roboczej Art. 29), ustanowionej na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), zwanej dalej dyrektywą, a także zostały zatwierdzone przez duński organ ochrony danych osobowych, który został wskazany przez centralę Grupy N. jako organ wiodący,

wyrażam zgodę na przekazanie przez Wnioskodawcę, przetwarzanych przez niego zgodnie z wymogami ustawy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, danych osobowych do ww. odbiorców, mających siedziby w państwach trzecich, które nie zapewniają odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych w rozumieniu art. 47 ust. 1a ustawy.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora wpłynął wniosek złożony przez Wnioskodawcę, o wyrażenie zgody na przekazanie danych osobowych do podmiotów należących do Grupy N., względem których zastosowanie mają WRK.

Wnioskodawca w celu zapewnienia w ramach planowanego przekazania danych odpowiedniego zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osób, których dane dotyczą, zadeklarował zastosowanie odpowiednich WRK.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi przez Wnioskodawcę dokumentami, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Wnioskodawca oraz Odbiorcy należą do Grupy N.;
- 2) Wnioskodawca przedstawił WRK przyjęte przez Grupę N.;
- 3) WRK zostały przygotowane zgodnie z właściwymi dokumentami Grupy Roboczej Art. 29, tj.: Dokumentem roboczym dotyczącym przekazywania danych osobowych do krajów trzecich: zastosowanie Art. 26 ust. 2 dyrektywy UE w sprawie ochrony danych w odniesieniu do wiążących reguł korporacyjnych zobowiązujących przedsiębiorstwa do ich stosowania przy międzynarodowym przepływie danych (WP 74), Dokumentem roboczym dotyczącym gwarancji wynikających z wiążących reguł korporacyjnych (WP 107), Dokumentem roboczym dotyczącym ustanowienia wzorcowej listy kontrolnej dla wniosków o zatwierdzenie wiążących reguł korporacyjnych” (WP 108), Rekomendacji w sprawie standardowego wniosku o zatwierdzenie wiążących reguł korporacyjnych dla przekazywania danych osobowych (WP 133), Dokumentem roboczym ustanawiającym tabelę zawierającą elementy i zasady, które mają być uwzględnione w wiążących regułach korporacyjnych (WP 153), Dokumentem roboczym w sprawie określenia ram dla struktury wiążących reguł korporacyjnych (WP 154), oraz Dokumentem roboczym w sprawie często zadawanych pytań dotyczących wiążących reguł korporacyjnych (WP 155), co zostało potwierdzone w trakcie procedury współpracy, przeprowadzonej w ramach Grupy Roboczej Art. 29, w celu stwierdzenia, czy WRK spełniają wymogi art. 26 ust. 2 dyrektywy, tj.: czy zapewniają odpowiednie zabezpieczenia odnośnie do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osoby oraz odnośnie do wykonywania odpowiednich praw;
- 4) Duński organ ochrony danych osobowych po przeprowadzeniu stosownej procedury zatwierdził w dniu [...] lutego 2012 r. przedmiotowe WRK zgodnie z przepisami krajowej ustawy o ochronie danych osobowych;
- 5) WRK dotyczą przekazania następujących kategorii osób, których dane dotyczą:
 - a. pracownicy N.;
 - b. osoby trzecie (pacjenci, lekarze, wykonawcy i inni współpracownicy biznesowi);

- 6) Celami przekazywania danych pracowników są: cele administracyjne, promowanie kariery/rozwoju oraz funkcjonowanie systemu zawiadamiania o nieprawidłowościach;
- 7) Celem przetwarzania danych pacjentów jest rozwijanie produktów medycznych w ramach przeprowadzenia testów klinicznych oraz innych badań konsumenckich;
- 8) Celami przetwarzania danych lekarzy są: przeprowadzanie testów klinicznych, inne formy współpracy gospodarczej oraz cele związane ze sprzedażą i marketingiem;
- 9) Celem przetwarzania danych wykonawców i innych współpracowników biznesowych jest zarządzanie stosunkami umownymi;
- 10) Będą przekazane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy w odniesieniu do pacjentów i pracowników. Dane te będą wykorzystywane tylko gdy jest to absolutnie konieczne w kontekście działalności gospodarczej oraz po uzyskaniu wyraźnej zgody osoby, której one dotyczą, chyba, że Spółka ma podstawy prawne, aby wykorzystać dane bez zgody osoby, której one dotyczą;
- 11) Przekazywane będą m.in. dane osobowe ze zbiorów danych osobowych „P.” i „R.”, zarejestrowanych przez Generalnego Inspektora pod numerami ksiąg [...] oraz [...];
- 12) Wnioskodawca planuje przekazywać dane w ramach określonych WRK administratorom danych, jak i na zasadzie ich powierzenia w rozumieniu art. 31 ustawy.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Stwierdzić należy, że w myśl art. 6 kpa, organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Stosownie zaś do art. 104 § 1 kpa organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

W aktualnym stanie faktycznym i prawnym wniosek Spółki w zakresie przekazania danych osobowych do podmiotów należących do Grupy N., których siedziby mieszczą się państwach trzecich, które nie zapewniają odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych, zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że w myśl art. 47 ust. 1 ustawy, przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe zapewnia na swoim terytorium odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, o którym mowa powyżej, jest oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności dotyczących operacji przekazania danych, w szczególności biorąc pod uwagę charakter danych, cel i czas trwania proponowanych operacji przetwarzania danych, kraj pochodzenia i kraj ostatecznego

przeznaczenia danych oraz przepisy prawa obowiązujące w danym państwie trzecim oraz stosowane w tym państwie środki bezpieczeństwa i zasady zawodowe (art. 47 ust. 1a ustawy).

W związku z powyższym, uwzględniając okoliczności sprawy, z których nie wynika by zachodziła jakakolwiek przesłanka określona w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy, konieczne jest wyrażenie zgody przez Generalnego Inspektora w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do wszystkich tych Odbiorców znajdujących się na terytoriach państw trzecich, które nie zapewniają odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych. Stosowanie zaś do treści art. 48 ustawy, przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia odpowiedniego poziomu ochrony może nastąpić po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą, przede wszystkim poprzez przyjęcie odpowiednich zobowiązań umownych, w szczególności WRK, których treść powinna być zgodna z ww. dokumentami Grupy Roboczej Art. 29, tj. WP 74, WP 107, WP 108, WP 133, WP 153, WP 154 oraz WP 155. Podkreślenia wymaga, że WRK są: „wiązące” lub „możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej”, ponieważ tylko instrument mający ten charakter może być uznany za „wystarczające gwarancje” w rozumieniu art. 26 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE; ‘korporacyjne’, ponieważ chodzi o reguły obowiązujące wewnątrz korporacji (koncernu) międzynarodowej, na ogół opracowane w siedzibie głównej; oraz stosowane przy międzynarodowych transferach danych, ponieważ w tym tkwi sens istnienia tych reguł.

Biorąc pod uwagę, że WRK w zamierzeniu mają mieć charakter globalny, organy ochrony danych osobowych z państw członkowskich Unii Europejskiej przyjęły skoordynowaną procedurę oceny, mającą na celu umożliwienie wypracowania przez zainteresowaną korporację jednolitego instrumentu prawnego, który będzie miał zastosowanie do międzynarodowych transferów danych w ramach korporacji oraz będzie spełniał wymogi dotyczące ochrony danych osobowych wynikające z przepisów dyrektywy, w tym z jej art. 26 ust. 2.

Pomyślne przejście takiej procedury jest warunkiem *sine qua non* uznania WRK przez krajowy organ ochrony danych osobowych z państwa członkowskiego UE za zapewniające odpowiednie gwarancje w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą, a tym samym wyrażenia zgody na przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego lub innej formy autoryzacji zgodnie z krajowym prawem ochrony danych osobowych.

Wobec faktu przedłożenia przez Spółkę WRK, które zostały przygotowane zgodnie z ww. dokumentami Grupy Roboczej Art. 29, a także zostały zatwierdzone przez duński organ ochrony danych osobowych, Generalny Inspektor stwierdził w przedmiotowej sprawie spełnienie wymogów art. 48 ustawy, tj. zapewnienie odpowiednich zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Podkreślenia wymaga, że Generalny Inspektor dokonując przedmiotowej oceny wziął pod uwagę wszystkie okoliczności planowanego transferu danych oraz charakter zastosowanych WRK, które w założeniu mają być jednolitym, ogólnoeuropejskim instrumentem prawnym, co do zasady powinny odpowiadać wspólnym zasadom określonym przepisami dyrektywy.

Wskazać należy, że WRK jako instrument zapewniający odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą, mają charakter generalny i w taki sposób określają planowane w ich ramach transfery. Tym samym w ramach określonych przez WRK możliwe są przyszłe operacje przekazywania danych, których konkretyzacja może dopiero nastąpić w przyszłości ze względu na określone okoliczności faktyczne. Niemniej Wnioskodawca nie ma tutaj dowolności i jego działania są związane z koniecznością spełnienia pozostałych wymogów ustawy. Ustawa wprowadzając bowiem w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazywania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazywać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy m.in. w zakresie ich legalności, adekwatności, czy obowiązku zgłoszenia prowadzonych zbiorów danych osobowych do rejestracji. Jednocześnie istotne jest to, że przedmiotem przekazania mogą być dane osobowe tylko w takim zakresie, w jakim ich przetwarzanie przez Wnioskodawcę na terytorium RP jest dopuszczalne w świetle polskiego prawa. Ponadto, w przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do innego administratora danych, który ma siedzibę w państwie trzecim, zachodzi konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. W szczególności, co do zasady, przekazywanie (udostępnianie) danych osobowych pracowników przez pracodawcę innemu podmiotowi wymaga uprzedniego wyrażenia zgody przez pracowników w rozumieniu art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy.

W przypadku przekazywania danych pomiędzy administratorami, podkreślenia również wymaga konieczność poinformowania osób, których dane dotyczą, o fakcie przekazywania ich danych osobowych do państw trzecich oraz o odbiorcach danych w tych państwach. Należy

wyraźnie stwierdzić, że wypełnienie powyższego obowiązku przez Spółkę ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia realizacji uprawnień przez osoby, których dane dotyczą.

Jednocześnie w odniesieniu do transferów danych, w których odbiorcami danych są podmioty przetwarzające dane, Spółka nie traci statusu ich administratora. W takiej sytuacji dochodzi także do powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo przekazania danych osobowych przetwarzającym dane, Spółka nadal będzie ponosiła odpowiedzialność za zgodność z prawem przetwarzania powierzonych danych osobowych.

W sytuacji, gdy odbiorcami w państwie trzecim są zarówno administratorzy danych jak i podmioty, którym powierzono przetwarzanie danych w rozumieniu art. 31 ustawy (czasem administrator i powierzający stanowią ten sam podmiot), należy kategorycznie stwierdzić, że Wnioskodawca musi być w stanie określić, czy dany transfer stanowi przekazywanie danych pomiędzy administratorami czy raczej jest powierzeniem przetwarzania danych. Dowolność w tym zakresie spowodowałaby obniżenie poziomu ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą, względem standardów ochrony danych osobowych, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie ocena, co do charakteru transferu i ról pełnionych przez jego strony musi być uzasadniona jego okolicznościami prawnymi i faktycznymi, w szczególności operacje polegające na przetwarzaniu danych w ramach powierzenia nie mogą być traktowane jako transfer danych do administratora w państwie trzecim.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do Odbiorców jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek rozstrzygnięcia niniejszego postępowania administracyjnego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).